

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3719/2023
03.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., које заступа Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Компаније „International CG“ ДП Београд, у стечају, чији је пуномоћник Миливоје Судимац, адвокат из ..., Компаније „Generalexport“ ДП Београд у стечају, чији је пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ..., Агенције за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, Београд, чији је пуномоћник Марија Ивановић, адвокат из ... и Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији Агенције за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3546/22 од 09.12.2022. године, у седници одржаној 03.09.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене Агенције за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3546/22 од 09.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Агенције за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3546/22 од 09.12.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизиског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 679/14 од 19.05.2015. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени Компаније „International CG“, Компанија „Generalexport“ ДП и Агенције за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, да тужиоцима солидарно исплате новчане износе, у вредности и са каматом, као у овом ставу. Ставом другим изреке, одбијен је

као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужена Република Србија обавезе да им солидарно са туженим Компанијом „International CG“, Компанијом „Generalexport“ и Агенцијом за приватизацију РС, исплати новчане износе у вредности са каматом, као у овом ставу. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени Компанија „International CG“, Компанија „Generalexport“ и Агенције за приватизацију РС, да солидарно тужиоцима накнаде трошкове поступка у износу од 756.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.05.2015. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да солидарно, туженој Републици Србији накнаде трошкове поступка у износу од 84.000,00 динара.

Допунским решењем првостепеног суда П1 915/21 од 02.06.2022. године, одбијен је као неоснован приговор стварне ненадлежности Трећег основног суда у Београду, истакнут дана 14.07.2015. године од стране тужене Агенције за приватизацију, правног претходника Агенције за вођење спорова у поступку приватизације.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3546/22 од 09.12.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке за износ главног дуга у односу на тужену Агенцију за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и жалба тужене Агенције у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке у односу на тужену Агенцију за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације за камату и обавезана тужена Агенција за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације да тужиоцима на износ главног дуга плати камату са каматним почетком као у изреци. Ставом трећим изреке, потврђено је решење о парничним трошковима, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде у делу којим је обавезана тужена Агенција за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, да тужиоцима солидарно са туженима Компанијом „International CG“, у стечају, Компанијом „Generalexport“ у стечају, накнади трошкове поступка у износу од 756.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате и жалба тужене Агенције за приватизацију одбијена као неоснована. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о парничним трошковима садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде у преосталом делу и одбијен захтев тужилаца да се обавезе тужена Агенција за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, да тужиоцима исплати законску затезну камату на износ од 756.000,00 динара почев од 19.05.2019. године, као дана пресуђења до дана извршности пресуде. Ставом петим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и четвртом изреке. Ставом шестим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, правног следбеника Агенције за приватизацију и потврђено допунско решење првостепеног суда П1 915/21 од 02.06.2022. године. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом осмим изреке, одбијен је захтев тужене Агенције за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена Агенција за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације је изјавила благовремену ревизију против става првог, другог и трећег изреке, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су дали одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-др.закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Другостепеном пресудом је правноснажно одлучено о захтеву тужилаца за утврђење потраживања на име новчане накнаде у висини од 200 евра по години стажа, која је утврђена Програмом реструктурирања Компаније „International CG“ и Компаније „Generalexport“ у стечају. Нижестепени судови су закључили да тужиоци имају право на новчану накнаду у висини од 200 евра по години стажа, која је утврђена Програмом реструктурирања, имајући у виду да је овим програмом предвиђено да запослени/бивши запослени компаније „International CG“ и зависних друштава која су основана од стране Компаније „International CG“ и „General export“ имају право на исплату предметне новчане накнаде уколико су држављани Републике Србије. Обавезе тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, за намирење претходно предметних потраживања тужилаца, засновано је на пропустима правног претходника Агенције за приватизацију у поступку спровођења надзора у поступку испуњења социјалног програма.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начину одлучивања и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања нити потреба за уједначавањем судске праксе. Основ одговорности Агенције за приватизацију се у одлуци која је предмет побијања, састоји у обавези да накнади штету насталу услед пропуштања да располаже средствима која су према програму реструктурирања била намењена за исплату тужиоцима, иако су та средства фактички била на одговарајућем наменском рачуну и постојало је одобрење за њихову даљу дистрибуцију према запосленима. Вештачењем је утврђена разлика између потраживања које тужиоци потражују и наплаћеног потраживања у стечајном поступку. Код таквог стања ствари, нема потребе за разматрањем правних питања, уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права ни у вези са одредбом члана 23а Закона о приватизацији („Службени гласник РС“, бр. 38/01...123/07). Према тој одредби прописана је садржина и природа социјалног програма који се закључује између субјекта приватизације и запослених, док се одговорност тужене Агенције за приватизацију не заснива на испуњењу тако уговорених обавеза, већ на засебном основу. Ревидент износи своје тумачење материјално-правних прописа којима је био уређен положај Агенције за приватизацију и њена одговорност за примену социјалног програма утврђеног програмом

реструктурирања компанија, што не представља релевантан основ за изјављивање посебне ревизије. Позивање ревидента на другачију судску праксу нижестепених судова поводом истоврсних захтева усмерених према ревиденту, није од утицаја на дозвољеност ревизије као посебне, имајући у виду да су Врховни касациони суд и Врховни суд у већем броју одлука изнели свој став о одговорности Агенције за вођење спорова у поступку приватизације у поступку реструктурирања који је спроведен над Компанијама „International cg“ и „General export“, на ком становишту је и побијана другостепена одлука.

Из наведених разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.12.2010. године. Највиша вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 6.200 евра у динарској противвредности (тужбени захтев тужиље ДД).

Имајући у виду да наведени новчани износ не прелази законом прописани цензус за дозвољеност ревизије у смислу цитиране одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, Врховни суд је закључио да изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужилаца за накнаду одговора на ревизију је одбијен, јер наведени трошкови нису били потребни за одлучивање у поступку по ревизији.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић